

Bài Học 1

*26 Tháng 3–1 Tháng 4

Trong Khung Cửi Của Thiên Đàng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Ê-sai 64; Rô-ma 3:21-31; 4:1-7; 6:1-13; Phi-líp 3:3-16.

Câu Gốc: “Phước thay cho kẻ, lỗi mình được tha thứ, tội mình được che đậy!” (Rô-ma 4:7).

Đấng Christ chết thay cho kẻ có tội và Ngài đã trả giá cho tội lỗi của chúng ta. Ngài đã vâng giữ luật pháp thay cho tội nhân. Ngài làm như vậy để tội nhân có thể tin vào Ngài mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giặc trong Đức Chúa Giê-su Christ, và như vậy được trọn vẹn trong Ngài. Đấng Christ đã trả giá cho tội lỗi. Ngài đã chấp nhận tất cả sự sỉ nhục, hổ thẹn, và hình phạt; và trong khi mang tội lỗi, Ngài đã đem lại sự công bình đời đời, để những kẻ tin không bị vít trước Đức Chúa Trời.

“Thời gian đến khi được hỏi, ‘Ai sẽ đền trả cho những kẻ được lựa chọn của Đức Chúa Trời?’ Và câu trả lời là, ‘Đó là Đấng Christ, Đấng đã chết, đúng hơn, Ngài đã sống lại.’ Ngài là Đấng mặc áo không bị vít, dệt trong khungửi của thiên đàng; trong áo đó không có một sợi chỉ nào mà loài người tội lỗi có thể cho là của mình. Ngài đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, để mặc cho các con cái Ngài chiếc áo hoàn hảo của sự công bình Ngài. Những người được cứu trong nước Đức Chúa Trời sẽ không có gì để khoe khoang về mình; sự khen ngợi và sự vinh hiển sẽ qui tất cả về Chúa, Đấng ban cho chúng ta sự cứu chuộc.” – Ellen G. White, *The Youth’s Instructor*, 6 tháng 12, 1894. Xin chú ý hình ảnh: áo công bình, áo công bình *không bị vít*, “dệt trong khungửi thiên đàng” và không có sợi chỉ nào của loài người tội lỗi. Thật là một hình ảnh tuyệt vời của sự công bình Đấng Christ, sự công bình che phủ mọi người, và cuối cùng sẽ được cứu trong nước Ngài.

Nhìn Vào Gương

Ba xe cảnh sát đuổi theo một bà nọ và bắt bà phải ngừng xe bên lề đường. Rồi họ tiến tới, súng chĩa ra. Bà này hoảng sợ bước ra khỏi xe, hai tay giơ lên.

Bà run sợ hỏi, “Tôi đã làm gì?”

Họ đòi coi giấy đăng ký xe, và sau vài phút, mọi người đều thở ra nhẹ nhõm và hạ súng xuống, cất vào bao.

Bà hỏi, “Xin nói cho biết tôi đã phạm lỗi gì? Tại sao mấy ông bắt tôi ngừng xe?”

Một cảnh sát nói, “Chúng tôi thấy bà lái xe như một người khùng và ra dấu ghê tởm cho các tài xế khác.”

“Vì lý do đó mà mấy ông bắt tôi ngừng xe và chĩa súng vào tôi?”

Cảnh sát trả lời, “Thưa bà, không. Chỉ vì chúng tôi thấy trên sườn xe có dán những nhãn hiệu Cơ Đốc, và chúng tôi nghĩ là chiếc xe bị ăn cắp.”

Câu chuyện trên muốn diễn tả một điều đáng buồn: không phải tất cả Cơ Đốc nhân hay những người xưng danh Đấng Christ, đã sống theo tiêu chuẩn cao mà đức tin họ đòi hỏi. Một số có thể làm khá hơn những người khác, nhưng tất cả chúng ta đều thiếu sót. Có Cơ Đốc nhân nào, khi nhìn vào gương, là nhìn vào mặt một người đã phản ảnh hoàn toàn bản tính của Đức Chúa Giê-su không? Có Cơ Đốc nhân nào, dù trung thành thế nào, khi nhìn vào gương, có thể vỗ ngực cho là mình công bình chẳng? Hay có Cơ Đốc nhân nào, khi nhìn vào gương, mà không kinh sợ khi biết những gì mình che giấu ở dưới lớp vỏ bên ngoài?

Hãy đọc Ê-sai 64. Có sứ điệp nào được nói đến ở đây? Có áo nào được dùng để miêu tả sự công bình của con người, và điều đó có ý nghĩa gì? Niềm hy vọng nào được trình bày trong đoạn này?

Câu “áo nhớp” nghĩa là áo bị dơ bẩn bởi kinh nguyệt. Có hình ảnh nào hùng hồn hơn Kinh Thánh có thể dùng để miêu tả sự công bình của con người sau sự Sa ngã của A-đam và Ê-va? Sứ đồ Phao-lô cũng diễn tả cùng một đề tài đó trong Rô-ma 3, khi ông nói rõ ràng cả người Do Thái và người Ngoại [không Do Thái] đều ở cùng một vị trí trước mặt Đức Chúa Trời: tội nhân cần ân điển. Ê-sai 64 có thể coi như điềm báo trước trong Cựu Ước cho Rô-ma 3, chỉ ra tình trạng tiến thoái lưỡng nan của chúng ta là những tội nhân, nhưng không để cho chúng ta không có niềm hy vọng.

Lần sau cùng là khi nào bạn nhìn kỹ vào mình, vào tư tưởng, vào động lực sâu xa, và sự ước muốn của mình? Bạn đã thấy gì? Điều đó đáng sợ đến thế nào? Hy vọng duy nhất của bạn là gì?

Được Kể Là Công Bình

Bất cứ một Cơ Đốc nhân thành thật nào khi nhìn vào mình đều thấy mình trái ngược với sự công bình của Đức Chúa Trời, đặc biệt là khi được bày tỏ qua Đấng Christ, sẽ thấy điều này đáng kinh sợ. Có gì để khoe mình với Đức Chúa Trời chẳng? Thật ra, không có gì cả, không, chỉ có “áo nhớp” mà thôi.

Vậy chúng ta có hy vọng gì? Một hy vọng lớn, và danh từ thần đạo gọi niềm hy vọng đó là *được kể là công bình*. Điều này mang ý nghĩa gì? Nói cách đơn giản, đó là sự công bình hoàn hảo của Đức Chúa Giê-su, sự công bình được “dệt trong khung cử của thiên đàng” và được ban cho chúng ta bởi đức tin. “Sự công bình ban cho” nghĩa là sự thay thế đời sống *vô tội* của Ngài cho đời sống *tội lỗi* của chúng ta. Điều đó được ban cho chúng ta, ở ngoài chúng ta, và hoàn toàn bao phủ chúng ta. Trước mặt Đức Chúa Trời, chúng ta được xem như chưa hề phạm tội, như thể chúng ta hoàn toàn vâng giữ mọi điều răn của Đức Chúa Trời, thánh thiện và công bình như chính Đức Chúa Giê-su.

Xin đọc Rô-ma 4:1-7. Việc Áp-ra-ham tin cậy Đức Chúa Trời là thí dụ ra sao về việc được kể là công bình?

Phao-lô nói trong Rô-ma 4:2 rằng nếu Áp-ra-ham đã được xưng công bình bởi việc làm, thì có cớ khoe mình. Tuy nhiên, Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và vì thế, người được kể là công bình. Đức Chúa Giê-su mời chúng ta đến với Ngài trong đức tin đơn sơ, dù chúng ta tội lỗi thế nào, và Ngài sẽ ban cho chúng ta áo hoàn hảo, sự công bình trọn vẹn mà Ngài đã mặc khi ở trong đời sống xác thịt. Đó là “sự công bình ban cho,” và đó là giải pháp duy nhất cho tình trạng khó khăn được miêu tả bằng hình ảnh trong Ê-sai 64 và Rô-ma 3.

Hãy tưởng tượng thế này: Đức Chúa Giê-su lột áo cũ dính đồ dơ, áo nhơ nhớp của bạn, và mặc cho bạn áo công bình trọn vẹn, sự thánh khiết hoàn hảo, và lý lịch giữ luật pháp trọn vẹn của Ngài. Ngài bao phủ bạn trong áo, rồi nói nhỏ vào tai bạn, “Bây giờ, con là trọn vẹn. Ta đã cho con sự trọn vẹn của Ta. Hãy mặc áo này, và đừng để áo đó tuột ra khỏi con.”

Có ai cho bạn một món quà lớn nhất nào không? Món quà này làm bạn cảm thấy như thế nào, đặc biệt là bạn không làm gì để xứng đáng được? Chúng ta phải biết ơn thế nào về món quà sự công bình của Đức Chúa Giê-su mà Ngài ban cho chúng ta?

Không Có Luật Pháp

Một giảng sư đứng trước hội thánh và tuyên bố, “Đức Chúa Giê-su đã thay đổi đời sống tôi. Tôi là một người đổi mới hoàn toàn và một người khác với trước đây.

“Tuy nhiên, sau 25 năm là Cơ Đốc nhân, nếu có một lẽ thật mà kinh nghiệm của tôi đã dạy tôi – một kinh nghiệm được thử nghiệm và phán xét bởi Lời Đức Chúa Trời – đó là: vào lúc cuối, nếu tôi được cứu, nếu tôi thật sự ‘bền đỗ đến cuối cùng,’ như Đức Chúa Giê-su phán, và nếu tôi được vào nước vĩnh cửu của Đức Chúa Trời, thì lúc đó không có sự nghi ngờ nào trong trí là tôi có mặt ở đó chỉ vì tôi được bao phủ bởi áo công bình của Đấng Christ, sự công bình được dệt trong khung cửi của thiên đàng và đã hoàn toàn bao phủ tôi. Tôi có thể thắng tội lỗi. Tôi có thể chiến thắng nhiều khuyết điểm trong bản tính mình nhờ ân điển Đức Chúa Trời mà tôi nhận được. Tôi có thể học để yêu mến tất cả mọi hạng người, ngay cả kẻ thù của tôi, và qua ân điển của Chúa, tôi đang học điều đó.

“Tôi đã nói những điều đó, và tôi biết rằng không có điều nào đủ tốt. Giả thử tôi không được bao phủ bởi sự công bình của Đức Chúa Giê-su, ban cho tôi bởi đức tin, không phải bởi sự tôi vâng giữ luật pháp, sau đó vào cuối 1,000 năm, bạn có thể đứng trên tường Thành Thánh và vẫy tay chào tôi đang ở bên dưới, vì tôi biết tôi sẽ không có mặt ở đó với bạn. Tôi không thể ở đó với bạn.”

Sứ đồ Phao-lô nói gì trong Rô-ma 3:21-31? Làm thế nào những tư tưởng trong các câu này phản ánh những gì mà vị mục sư nói trên đây?

Phao-lô giải nghĩa cùng một đề tài cho một nhóm người, nhưng điều ông nói là cho mọi người, Do Thái hay không Do Thái. Điều đó cũng rất quan trọng đối với chúng ta ngày nay, là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, những người tin rằng luật pháp vẫn còn có giá trị, nghĩa là chúng ta vẫn phải vâng giữ. Là tội nhân, chúng ta cần sự công bình của Đức Chúa Trời bao phủ chúng ta như một chiếc áo. Đó là sự công bình bởi đời sống hoàn hảo của Đức Chúa Giê-su cứu chúng ta. Sự cứu chuộc của chúng ta ở trong Ngài. Chúng ta được giấu ở trong Ngài, chứ không ở trong chúng ta hay ở trong sự giữ luật pháp, và chúng ta được sự cứu chuộc này bởi đức tin.

Bạn có kinh nghiệm gì về việc giữ luật pháp? Bạn có bao giờ cảm thấy sự cố gắng tốt nhất của bạn để vâng lời làm cho bạn được công bình với Đức Chúa Trời không? Câu trả lời của bạn nói lên điều gì? Hãy thảo luận câu trả lời của bạn trong lớp học.

Áo Xống Bày Tỏ Con Người

Mặc quần áo đúng không những làm người ta thấy đẹp hơn, mà còn giúp họ trở nên tốt hơn.
– Quần áo phản ánh tư cách con người.

Một tác giả viết một câu chuyện ngắn về hai kẻ gian phi không chuyên nghiệp đang hoạch định mưu kế để ăn cướp. Theo kế hoạch, một người sẽ ăn mặc giả làm cảnh sát và đứng ở trước chỗ bị cướp. Như vậy, không ai nghi ngờ rằng bạn đồng lõa của hắn đang ăn cướp ở bên trong. Tuy nhiên, kết thúc câu chuyện là người giả làm cảnh sát lại bắt anh gian phi kia. Vì mặc đồ cảnh sát, hắn bắt đầu hành động giống như cảnh sát vậy!

Câu chuyện này nêu lên một điểm liên quan đến đề tài của chúng ta. Đúng, bởi đức tin chúng ta được bao phủ trong sự công bình của Đấng Christ. Nói cách khác, đó là “áo công bình của Ngài.” Bây giờ chúng ta được tái sinh và có đời sống mới trong Đức Chúa Giê-su. Lúc đó, chắc chắn đời sống chúng ta sẽ phản chiếu cái áo chúng ta mặc.

Khi nhận được áo công bình của Đấng Christ, chúng ta đã hứa 100 phần trăm để Ngài đặt bản tính Ngài trong đời sống chúng ta. Chúng ta hoàn toàn được xưng công bình nhờ ân điển. Đó là công việc trong nháy mắt. Chúng ta cũng được ban cho quyền lực để vâng lời. Quyền lực này được tiếp nhận vào trong lòng và lần lần thay đổi con người chúng ta. Theo ý nghĩa đó, thì việc này được thực hiện suốt cả đời. Tại sao chúng ta còn xin thêm điều gì nữa? “Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi” (Phi-líp 4:13). Chắc chắn điều đó gồm cả quyền lực để vâng giữ luật pháp Ngài.

Rô-ma 6:1-13 nói lên điều gì về đời sống của chúng ta khi chúng ta được “mặc áo” công bình của Đức Chúa Giê-su?

Phao-lô nói rất rõ về sự thay đổi lớn sẽ xảy ra khi người đó “bị đóng đinh” với Đức Chúa Giê-su. Xin lưu ý đến hình bóng của sự sống và sự chết ở đây, không có điều gì nửa chừng. Con người cũ của chúng ta, con người mặc áo nhớp, đã chết; một con người mới được sinh ra, và được mặc áo công bình của Đức Chúa Giê-su. Bây giờ chúng ta có thể “bước đi trong đời sống mới.” Sự đổi mới này nghĩa là chúng ta không còn để tội lỗi điều khiển đời sống mình nữa. Chúng ta đã được ban cho nhiều lời hứa về sự chiến thắng, nhưng câu hỏi là chúng ta có chấp nhận những lời hứa này cho chính mình hay không?

Có phương diện nào trong đời sống của bạn bày tỏ bạn có kinh nghiệm thật sự với Đức Chúa Trời? Làm thế nào bạn lựa chọn để chết cho bản ngã mình mỗi ngày và sống đời sống mới trong Đấng Christ mà Ngài ban cho mỗi chúng ta?

Ân Điển Rẻ Mạt và Sự Giữ Luật Pháp

Trong cả Kinh Thánh, những người viết nêu lên nhu cầu cần vâng lời. Khi nghĩ rằng luật pháp không quan trọng vì Đấng Christ sống trong lòng chúng ta, là một sai lầm. Nếu Đấng Christ sống trong lòng chúng ta, thì chúng ta sẽ làm những việc lành. Đồng thời, nếu nghĩ rằng chúng ta có thể được cứu bằng sự vâng lời của mình là một lỗi rất trầm trọng.

Phao-lô viết một danh sách dài về những điều tốt và thành công của mình trước khi gặp Đức Chúa Giê-su. Thí dụ, ông chịu cắt bì khi được tám ngày. Ông là người Pha-ri-si. Ông làm việc siêng năng. Ông nói mình thật trọn vẹn. Nói về duy luật! Sau khi Phao-lô tiếp nhận Đấng Christ, ông gọi những thứ này là rơm rác so sánh với sự biết Đấng Christ. Ông đã nhận được sự công bình do sự chấp nhận áo công bình của Đấng Christ, và muốn trở nên giống như Đức Chúa Giê-su.

Trong Phi-líp 3:3-16, Phao-lô giải nghĩa như thế nào về lẽ thật vĩ đại của sự được cứu bởi đức tin và điều đó có ý nghĩa gì trong đời sống của một người được cứu?

Chúng ta phải nhớ sự khác biệt giữa sự được xưng công bình trong Đấng Christ và công việc Đức Thánh Linh làm trong chúng ta để thay đổi chúng ta. Chúng ta không bao giờ phân rẽ hai điều này. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải có cả hai. Có điều thứ nhất mà không có điều thứ hai thì giống như có một đồng bạc chỉ có một mặt. Việc này không thể có!

Để hiểu rằng sự vâng lời là một sự ban cho giữ chúng ta khỏi hai hố sâu: ân điển rẻ mạt và sự duy luật. Thứ nhất, chúng ta sẽ tin vào tầm quan trọng của sự vâng lời, và thứ hai, sự vâng lời của chúng ta không phải do mình tự làm được, mà vì chúng ta nhận được sự vâng lời như là một món quà. Lệ thuộc vào Đấng Christ giúp chúng ta vâng giữ luật pháp và sống một đời công bình để được tha thứ trước Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sẵn sàng ban cho chúng ta cả hai: sự công bình và sự chiến thắng tội lỗi, bản ngã. Nhưng như thường lệ, sự thành công tùy thuộc vào ý muốn của chúng ta: chúng ta sẵn sàng thế nào để dâng hiến bản ngã mình cho Ngài, để biết Đấng Christ nhiều hơn. Như Phao-lô nói, “Cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền lực của sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài?” (Phi-líp 3:10).

Hãy đọc lại những câu của ngày hôm nay. Bạn thấy sự tự do của con người ở đâu? Phao-lô có ý gì trong câu 16 khi người nói, “Duy chúng ta đã đạt đến bậc nào, thì chúng ta phải đồng đi vậy.” Tuy nhiên đã đạt đến đâu, chúng ta hãy cứ giữ hướng ấy mà đi. (KT mới). Bạn có những sự lựa chọn nào để làm được điều đó?

Thứ Sáu

*1 Tháng 4

Nghiên Cứu Bổ Túc: Hãy đọc Ellen G. White, “The Testing Process,” tr. 88, 89, trong *Testimonies for the Church*, quyển 4; “Righteousness by Faith,” tr. 161, trong *Gospel Workers*; “Faith and Acceptance,” tr. 49-55, trong *Steps to Christ*.

“Luật pháp đòi hỏi sự công bình – một đời sống công bình, một bản tính hoàn hảo. Chúng ta không thể làm được điều này bởi sức riêng mình. Chúng ta không thể vâng giữ trọn vẹn luật pháp thánh của Đức Chúa Trời. Nhưng Đấng Christ đã đến thế gian như một người, Ngài sống một đời sống thánh thiện, Ngài phát triển một bản tính trọn vẹn. Ngài ban những điều này như một món quà miễn phí cho tất cả những ai chấp nhận món quà đó. Đời sống Ngài tiêu biểu cho đời sống loài người. Vì thế họ được sự tha tội trong quá khứ, với sự cho phép của Đức Chúa Trời. Hơn nữa, Đấng Christ làm loài người đầy tràn những đức tính tốt đẹp của Đức Chúa Trời. Ngài xây dựng bản tính loài người trong hình ảnh của bản tính Đức Chúa Trời, bày tỏ sức mạnh và sự đẹp đẽ thiêng liêng. Vì thế sự công bình của luật pháp được làm trọn trong người tin Đấng Christ. (Rô-ma 3:26).” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 762.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy đọc lại câu của Ellen G. White trong ngày Sa-bát. Viết xuống những điều bà nói, và đem tới lớp để chia sẻ với người khác. Có những điểm chính nào?
- 2 Trong lớp, hãy thảo luận câu trả lời của bạn cho ngày thứ Ba.
- 3 Khi mặc áo công bình của Đấng Christ, chúng ta “đều bày tỏ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Chúng ta được thay đổi để trở nên giống Ngài hơn hầu chúng ta có sự vinh hiển càng ngày càng hơn.” (Xin đọc 2 Cô-rinh-tô 3:18). Hãy giải nghĩa phản chiếu sự vinh hiển của Chúa nghĩa là gì?
- 4 Qua nhiều năm, một số thuộc viên hội thánh đã phải tranh cãi về vấn đề sự chắc chắn của việc cứu rỗi. Làm sao chúng ta hiểu có sự chắc chắn nghĩa là gì? Chúng ta có thể tìm được sự chắc chắn đó ở đâu? Làm thế nào để biểu tượng của áo công bình được dệt trong “khung cử của thiên đàng” không có một sợi chỉ nào của nỗ lực con người giúp chúng ta hiểu được sự đảm bảo của mình đến từ đâu? Làm thế nào để biết chúng ta không phải chỉ đoán rằng mình có sự chắc chắn đó?
- 5 Tại sao rất quan trọng để biết sự khác biệt giữa việc Đấng Christ làm cho chúng ta (Ngài xưng công bình và tha thứ ngay giây phút chúng ta chấp nhận Ngài), và những gì Ngài làm trong chúng ta suốt cả đời mình? Có sự nguy hiểm nào nếu chúng ta không phân biệt rõ ràng sự khác biệt đó?